

Dekanus har ordet

Oktober 2017

När jag skrev förra gången var det i början av året, Åsa hade just tillträtt som planeringschef, Jocke var på väg ut som förvaltningschef och vi saknade områdeskanslichef. I praktiken kom Åsa att under en stor del av våren fylla alla dessa tre tunga uppdrag. Hur hon klarade detta är en gåta, men det gjorde hon.

Nu är emellertid Åsas och Jockes ersättare på plats. Den 10 april började Katariina Kiviniemi Birgersson som områdeskanslichef och jag har sällan sett någon så snabbt komma in i ett nytt arbete, visserligen med gott stöd av Åsa men ändå. Katariina blev genast ett starkt och effektivt stöd för mig och övrig områdesledning. Med Katariina har Åsa fått en värdig efterträdare som kommer att säkerställa att områdeskansliet fortsätter att vara det effektiva stöd, och den ingång till förvaltningen, som kärnverksamheten behöver. Den 11 september tillträdde Eino Örnfeldt som förvaltningschef, men innan dess hade han deltagit i ledningsinternatet i augusti och också haft enskilda möten med alla sina avdelningschefer, och också med mig. Även om det bara har gått en kort tid så är jag övertygad om att vi i Eino har fått precis den förvaltningschef universitetet behöver. Vi har haft stora problem inom förvaltningen och mycket har gjorts för att åtgärda dem men mycket återstår för att vi verkligen ska få till det nära, effektiva och förtroendefulla samarbete som vi talar om är målet. Med Eino som förvaltningschef och Åsa som planeringschef har vi en ledning av förvaltningen som är svårslagbar. Rektor har vi redan den bästa vi kan ha och jag hoppas bara att vi får behålla henne.

Stockholms universitet, och Sverige som helhet, har länge erhållit alltför få ERC-bidrag. Med stöd av Avdelningen för Forskningsstöd har vi stärkt processerna i form av intervjuträning, uppmuntran av kandidater och vi har inom områdesledningen läst de sökandes B1-delar, nog så viktigt då dessa måste skrivas så att de är tillgängliga för en ämnesmässigt bred panel och de måste på ett spännande sätt beskriva nydanande projekt. I den senaste omgången av ERC starting grants, StG, fick området hela fem stycken, varav tre gick till personer som vi tidigare rekryterat som biträdande lektorer. Det är ju små tal det rör sig om så det är vanskligt att dra slutsatser om det är början på en trend eller en tillfällighet och det är än svårare att veta vad som är orsaken. Men förutom de stärkta processerna kring ansökan kan det faktum att de biträdande lektoraten generellt lockat mycket starka sökfall vara en orsak. Sverige fick totalt 16 StG denna gång, fördelningen över landet är anmärkningsvärd: SU 7, UU 4, KI 2, GU 1, CTH 1 och LU 1. Hela 13 av 16 till Stockholm-Uppsala, det kan man glädja sig åt men det är samtidigt oroande om utfallet inte blir bättre vid de andra forskningsuniversiteterna. Hela landet ska leva som politikerna brukar säga.

Hösten har börjat mer intensivt än någonsin. Till del är det förstås orsakat av det faktum att det är nämndens sista termin och mycket ska avslutas, som integreringen av NADA i Matematiska institutionen och Neurokemi i DBB. Men det är också ovanligt många knepigheter som bara råkar komma just nu, som nya regler för biträdande lektorat, inplacering i Albano, ny organisation av ledningen för SciLifeLab, fördelningen av bibliotekets kostnader (den gamla surdegen), beslut om finansiering av områdets Core Facilities, förhandlingar med VR med anledning av bidragen till forskningsinfrastruktur, fördelning av kostnaden för SNIC och hantering av användarstödet för att nämna några.

Emellertid, arbetsutskottet lade en god grund för hantering av alla ärenden genom ett förlängt internat i Tovetorp i augusti. Styrkta av den trevliga miljön och den goda maten är jag säker

på att vi kommer att klara av det allra mesta under hösten. Det som blir över får nästa nämnda hand om.

/Anders